

KRITIKA

2012. február

A Légy jó mindhalálig Zalalegerszegen – színházkritika –

A Hevesi Sándor Színház egyik legújabb darabja a *Légy jó mindhalálig* musicales feldolgozása, amely Móricz Zsigmond mindenki által ismert azonos című regénye alapján készült. Nekem volt alkalmam látni a darabot, és ebben az írásomban szeretném megosztani az előadásról alkotott véleményemet, illetve észrevételeimet az olvasóval.

A díszlet a célnak megfelelt, egészen jól tükrözte a 19. század végi iskolai életet. A háttér egy nagy kivetítővel oldották meg, amire az adott szituációhoz illően más-más képet vetítettek. A bútorok kerekeseek voltak, ez lehetővé tette, hogy előadás közben gyorsan át tudják rendezni a színpadot, és ne kelljen minden díszletváltás miatt szünetet beiktatni. Mindkét megoldást láttam már más darabokban is, de nekem nem igazán tetszett régebben sem és most sem, mert egyrészt az előadás közbeni bútorlogatás kizökkentett a darab hangulatából, másrészt a kivetítő miatt valahogy nem éreztem hitelesnek az előadást.

A színészi játék nagyon is meggyőző volt. Konkrét szereplőt nem emelnék ki, mivel szerintem mindenki egyformán jól játszott. Jogosan kérdezné az olvasó, hogy akkor mitől volt annyira meggyőző a színészi játék? A válasz egyszerű. A gyerek és a felnőtt színészek hihetetlenül profi összehangolása miatt. Úgy játszottak, mintha egy nagy család lettek volna, és ez volt az, ami az egész előadásnak egy különleges, komoly mégis megható, családi hangulatot kölcsönzött.

Ami a jelmezeket illeti, tipikus 19. század végi öltözékeket láthattunk, gondolok például a hosszú állású kabátra, kalapra, öltönyre, ingre, mellényre. Egyszóval semmi különleges, de egy ilyen darabhoz pont ezek illenek. Ugyanezt tudom elmondani a kellékekről is.

A zenére még nem tértem ki, pedig fontos része a darabnak: már az elején említettem, hogy egy musicalről van szó. A színészek kiváló hangjához nagyon fülbemászó dallamok és találó rímek társultak.

Ugyan maga a regény nekem nem tetszett túlságosan, ezért ettől a darabtól sem vártam sokat, de azt kell mondanom, hogy egy egészen élvezhető előadást láttam aznap este. Akiknek tetszett a könyv, azoknak szinte kötelező megnézni, de azoknak sem lehet egy rossz választás, akik szeretik a komolyabb hangvételű musicaleket.